

noodhulp vluchtelingen

De GZB steunt vluchtelingen uit het Midden-Oosten, onder andere in hun eigen regio. Hoe is de situatie daar op dit moment? Arie van der Poel, regiocoördinator Midden-Oosten bij de GZB, bracht onlangs een bezoek aan Libanon en sprak daar met de mensen. Een verslag.

HOOP voor Syrië?

“Voor de tweede keer dit jaar ben ik Libanon. Overal waar je komt, zijn ze er: Syrische vluchtelingen. In het drukke en lawaaiige Beiroet, in de groene en vruchtbare Bekaa-vallei, op straat, in de winkel, in de kerk. Het geweld van de gruwelijke oorlog ontvlucht. Oude mensen, gezinnen met kinderen, vrouwen die hun man zijn verloren, weeskinderen...

Hartverscheurende verhalen hoor je. Van familieleden die verdronken zijn in de Middellandse Zee. Overboord gegooid soms, omdat de boot te vol zat. Mensen die hun laatste geld uitgaven aan een mensensmokkelaar. Je ontmoet berooide mensen die alles moesten achterlaten en nu vanuit een naargeestig donker kamertje in een snel verloederende wijk moeten proberen hun kostje bij elkaar te sprokkelen. Zwaar getraumatiseerde mensen, ontmoet je, mensen met dofte ogen.

Verdriet

Wat me tegelijkertijd ook opvalt is hoe actief

PROJECT 1027 OPVOLGER LUISTEREND DIENEN

Project 1027 is het nieuwe diaconale programma van de GZB en de opvolger van Luisterend Dienen. Giften van particulieren en diaconieën voor diaconale projecten kunnen vanaf 1 januari 2016 worden overgemaakt naar het bankrekeningnummer van Project 1027: NL29 INGB 0000 0280 16.

Heeft u vragen over Project 1027? Wilt u als diaconie of kerkenraad iemand van Project 1027 uitnodigen op uw vergadering? Neem dan contact op met Bas Stolk, coördinator van het programma: telefoon 088-1027000, e-mail info@project1027.nl.

Kijk ook eens op www.project1027.nl.

NOODHULPFONDS VLUCHTELINGEN VAN PROJECT 1027

Project 1027 helpt vluchtelingen uit het Midden-Oosten! We doen dat in de eigen regio van de vluchteling, onderweg in Europa en in Nederland. Met geld uit het noodhulpfonds steunen we kerkelijke gemeenten die de vluchtelingen helpen met onderdak, voeding, medicijnen. Ook bieden we onderwijs aan kinderen (zie artikel op deze pagina).

Het noodhulpprogramma is een initiatief van vijf (kerkelijke) organisaties: Project 1027 (het diaconale programma van de GZB), Verre Naasten, Deputaten diaconaat van de Christelijke Gereformeerde Kerken en Stichting Hulp Oost-Europa.

veel kerken zijn met de hulp en opvang van de vele vluchtelingen. Er wordt voedselhulp verstrekt, soms is een bijdrage voor een medische behandeling mogelijk, of geld voor medicijnen. Financiële hulp wordt geboden voor brandstof of dekens voor de naderende winter. Er is pastorale hulp, een luisterend oor, of psychologische hulp bij verdriet. Ik ontmoet veel mooie mensen die zich inzetten voor een ander. Broeders en zusters die bidden met mensen in nood. Mensen die vanuit het geloof, liefde geven en hoop brengen. Mensen met een warm hart die 'de ander liefhebben als zichzelf.' De jonge dominee Hagop is zo iemand. Ik ontmoet hem in zijn gemeente vlakbij de Syrische grens. In het dorp zijn de afgelopen tijd honderd Syrische families neergestreken. Uit Homs, Damascus en Aleppo. Met glinsterende ogen vertelt hij dat de oudere jeugd van zijn gemeente eens per maand voedselpakketten uitdeelt. Zelf is hij druk met de zorg voor zijn kleine maar door de Syrische vluchtelingen groter geworden gemeente. Daarnaast is hij ook nog directeur van de christelijke basisschool en middelbare school. Van de in totaal ruim 220 leerlingen zijn er inmiddels veertig afkomstig uit Syrië. De ouders hebben vaak geen of onvoldoende middelen om het schoolgeld te betalen. Maar al kost het de school geld, hij kan en wil hen niet weigeren. "Juist deze kinderen hebben aandacht, liefde en goed onderwijs nodig", zegt hij, "en dat willen we hen bieden."

dat niet leert lezen en schrijven in een vreemd land? Juist door onderwijs te bieden, wordt hoop en perspectief geboden. Mooi om te zien hoe ook hier kerken en christenen hun verantwoordelijkheid nemen. Hoop. Een woord waar ds. Karagouzian, de wijze en bedachtzame voorzitter van de Armeense protestantse kerk in het Midden-Oosten, nog altijd in geloof. Precies een eeuw geleden wisten zijn grootouders ternauwernood aan de Turkse genocide op het Armeense volk te ontkomen. Berooid vonden ze een veilig heenkomen in Aleppo om daar een nieuw leven op te bouwen. Nu, in 2015, heeft het overgrote deel van de Armeense christenen ook deze plek moeten ontvluchten, voor de bommen van de regering en het gevaar van IS. Ds. Karagouzian is vastbesloten: hij wil in Libanon blijven. Hij heeft al veel gezien en meegemaakt. Het doet hem pijn dat veel christenen het Midden-Oosten verlaten. Toch komt er uit zijn mond geen verwijt. "Vooral voor gezinnen met opgroeiende kinderen is het ontzettend moeilijk. Is er ook bijna geen toekomstperspectief." Toch blijft hij zeggen dat er altijd hoop is: "De wereldkaart verandert voortdurend, de volken van de wereld zijn ook steeds in beweging. Maar het

Verloren generatie

Zo zijn er meer mooie initiatieven. In de Bekaa vallei, vlakbij een groot vluchtelingenkamp, opent de presbyteriaanse kerk binnenkort een schooltje waar tweehonderd Syrische vluchtelingenkinderen in de leeftijd van 4 tot 11 jaar les zullen krijgen van Syrische docenten. Zonder goed onderwijs groeit er een verloren generatie op. Wat voor toekomst heeft een kind

is niet mijn wereld, het is Gods wereld. Onze God is een God van wonderen: die heeft Hij verricht, door de eeuwen heen, en dat doet Hij nog steeds. Daarom ben ik toch hoopvol voor de toekomst."

Hoop bieden

Eigenlijk is het toch een voorrecht dat wij, vanuit het in zoveel opzichten gezegende Westen, deze broeders en zusters mogen helpen! We willen laten zien dat we hen niet vergeten zijn. Helpt u mee om hoop te bieden?" ▶◀

“Juist deze kinderen hebben aandacht, liefde en goed onderwijs nodig.”

LAAT DE KERK NIET VERDWIJNEN!